

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виносить: в Австрії:
на цілий рік . . . . . 24 К
на шів року . . . . . 12 К
на чверть року . . . . . 6 К
на місяць . . . . . 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотінків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-сусідній днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових польських М. Шашевича.

Виходить у Львові що дні крім
неділь і руских съят о б год.
по полудни. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслан“
при ул. Жмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в паза-
жі Гавсмана.

Рекомендується використовувати
з вільної від порта. — Оповістки
звичайні приймаються по по-
шт. 20 с. від стрічки, а в „Надії-
нім“ 40 сот. Подані і привезені
документи по 30 сот. від стрічки

Перед рішенем.

(Δ) З великою настійчивостю домагається австрійсько-сербський спір і викликане ним напружене наконечного і скорого рішення. Сепаратисти вагання між миром, а війною відчувають у всіх кругах, в усіх верствах суспільних вельми важко а міродатним чинникам монархії припадає обовязок се рішених прискорити. Поки наспів та сумна година, в котрій буде мало залишити рішене, годить ся ще раз дати огляд, як сей сербський спір виринув і розвивався і як становище супроти бундючного і визиваючого поступування займала наша монархія.

Полішаючи вже на боці сю обставину, що вже перед прилуковою Босні в Білгороді проти Австроїї був вельми неприхильний настій, то теперішній спір виринув задля того, що Австроїя супроти перевороту на Балкані обставала дуже рішучо і за недвозначним і точним розмеженем області інтересів. Способ поступував Австроїї в цій справі не повинен був роздратовувати Австроїї. Бож наша монархія не тілько була першою, що признала неможливість дальнішого удержання status quo на Балкані, а також уважала новий лад на півострові, але й виразно зазначила, що не бажає ніяких областних придбань на Балкані і радо полішає балканськими державами, щоби в своїх державах агромадили приватних їх народності населенців. Придержуючи ся по-

слідовою проголошеної навіть самими балканськими народами засади, що они бажають мати національні держави, Австроїя в порозумінні з Італією домагала ся, щоби в Білгороді не роблено імперіалістичної політики себто, щоби Сербія не змагала до панування над чужими народами, а передовсім над Альбанією.

Що Австроїя обстає за независимістю Альбанії, на се має більше поводів. Передовсім була би се справедливість зрада на Альбаніях, котрі з повним довір'ям зверталися до нашої монархії, коли би їх видано на поталу їх споконвічним ворогам, Сербам. Крім того в се високополітична для Австроїї потреба, бачно слідити розріст південно-слов'янських держав на границях монархії. Великий зрист південно-слов'янських держав може стати небезпечною для монархії в будущині, бо замкнене південно-слов'янського обруча на нашій південно-східній границі могло би, як справедливо замітив др. Бернрайтер в делегації, поважно загрозити спокійному посіданню наших південно-слов'янських областей. Плекана з давна Сербією і Чорногорою велико-сербська мірія викликала вже тепер поважні наслідки, хоч се виходило від слабих в господарськім а доволі немічних у військовім напрямі держав. Які труднощі доперва виринули би, коли би ті самі змагання виходили від держав вкритих слов'яною побіл? Се відблюло би ся на Босні і Герцоговині, Дальмациї й однієї частині

Хорватії притягаючи силою, а з того вири-
зали би всякі внутрішньо-політичні труд-
ності.

Домагане для Сербії пристани над Адріа-
нією не є нічим іншим, як змагання пособлю-
ваного Росією панславізму до окружения і
замкнення Австроїї, проти чого она приневоле-
на боронити ся всікими способами, навіть
коли би прийшло до воєнної розправи.

Коли би на границях Росії хотіла утвори-
ти ся в підмогою Австроїї самостійна Украї-
на або самостійна Польща, тоді би певно
Росія доджала всіх сил, щоби се спинити.
А так певно не призволяла би Росія
ніякій державі осадити ся на побережку Чор-
ного або Балтійського моря.

З тих самих причин не може Австроїя при-
зволити на сербську пристань над Адріа-
нією, бо неперечно з тієї пристани по якімсь часі ви-
сунула би ся в адрийські брами засувка, ко-
тра би Австроїї заперла вхід до Середземного
моря. Небезпека ся тим більша, що Росія
пособлює сему змаганю. О скілько Сербії роз-
ходить ся о господарські справи, то Австроїя
вдоволила таким домаганням Сербії заявкою,
що відчинить на адрийськім побережку торгові
пристани для себского вивозу.

З тим лучить ся лише се успіве, щоби
се було обезпечене проти самовільного по-
сідання рішучими і ясними постановами до-
говірів. Однак тає тільки точка Сербії уперта
відклонює сю предлогу, а сим доказує, що

не о господарські справи її розходить ся, але
о засідку на безпечність нашої монархії, ко-
тра очевидно приневолена боронити ся про-
ти того.

При тім не вгадуємо вже всого того, як
Сербія прямо глумила ся з Австроїї перед
Європою і нема ніякого сумніву, що ніяка
держава не позволила би так в собою посту-
пяти, як се робить Сербія в справі консуля
Прохаски, не зробивши собі зараз на місці
сatisfacci.

Австроїя також не пустить пла-
ваним сеї справи, хоч з огляду на загальнє
положене дипломатичне Європи, сего не зро-
вняла і не покарала відповідно своїх обид-
ників.

Але нехай в Білгороді не толкують собі

сего якоюсь уступчивостю Австроїї, бо для

Австроїї нема вже відвороту в сїй справі. І Росія буде приневоле-
на призначати становище Австроїї оправданім

і се повинна Росія ясно Сербії виложити,
наколи не хоче на себе стягнути одвічально-
сті, що загнала сербський народ у війну, ко-
тра може довести его до затрати самостійно-
сті. Промова Бетман-Гольвега і віднова три-

державного союза повинні вразумити Росію
і Сербію. Австроїя вже доволі ждала, а весь

світ подивляв терпеливість і миролюбівість
Австроїї, а коли сего не зрозуміють і не оці-
нять там, де треба, тоді відчувають могутність

і силу Австро-Угорщини.

Ант. П. Чехов.

Із записок загохистого чоловіка.

Я чоловік серіозний і мій мозок має
напрям філософічний. З заводу я фінансіст,
внучку фінансове право і пишу дісертацию
п. з. „Минуле і будуче податку від собак“. Зрозуміте, що мені рішучо нема ніякого діла
до дівчат, романів, місяця і інших дурниць.

Рано. Десята година. Моя маман нали-
вав мені склянку кави. Я вилівав і виходжу
на балькончик, щоби зараз таки взяти ся за
дісертацию. Беру чисту картку паперу, ма-
чаю перо в чорнілі і виводжу заголовок: „Ми-
нуле і будуче податку від собак“. Не богато
подумавши, пишу: „Історичний огляд. Судячи
по деяких замітках, які маємо в Геродота і
Ксенофона, податок від собак веде свій по-
чаток від...“

Та тут чую в високій стелі підозрілі
кроки. Гляджу в балькончик в долину і бачу
дівчину з довгим лицем і довгою талією. Зо-
вуть її, здає ся, Наденька, або Варенька, що
впрочім рішучо всю одно. Она за чимсь там
шкує, удає, що не бачить мене і підсівує:

„Помниш літи толькі напів'є, нічого поп-
вий...“

Я перечитую то, що написав, хочу про-
довжати, але тут дівчина удає, що завважала
мене, і говорить печальним голосом:

— Здорові були, Николаю Андреїчу! У-
явіть собі, яке в мене нещастя! Вчера ходила
туди і згубила дармовіс від бранзолети.

Перечитую ще раз початок своєї дісертациї, оправлюю хвостики у букви „б“ і хочу
продовжати, але дівчина не успокоює ся.

— Николаю Андреїчу, — говорить она:
будьте ласкаві, відвідіть мене домів. У Карелініх така велика собака, що я не рішую ся
йти одна.

Нічого робити, кладу перо і сходжу в долину. Наденька, чи там Варенька, бере мене
під руку і ми йдемо в напрямі до її дачі.

Коли на мою судьбу випаде обовязок ходити під руку з дамою, або дівчиною, то все
я чомусь то почвую себе гачком, на якім
повисила велику шубу; Наденька, чи там Варенька, вдача, кажучи між нами, пристрастна
(її дід був вірменином), має талант, нависати на вашу руку цілім тягаром свого тіла, і як
пяяка, прогортати ся до боку. І так ми йдемо... Переходимо біля Карелініх і я бачу велику
собаку, яка нагадує мені про податок від собак. Я з тогою згадую про початок працю і від-
хід.

— Над чим ви зітхаете? — питав Наденька, чи там Варенька, і сама видає зітхане.

Тут я повинен дещо вияснити. Наденька, чи там Варенька (тепер я привідую собі, що
мабуть, її зовуть Машенькою) звідкись то
уявила собі, що я в неї влюбленій, і тому
вважає обовязком чоловіковлю, все глядіти
на мене зі співчуттям і слогами лічти мою
душевну рану.

— Послухайте, — говорить она, задер-
жуючи ся: — я знаю, чому ви зітхаете.

Ви любите, так! Однак прошу вас іменем на-
шої дружби, вірте, та дівчина, яку ви любите,
глубоко шанує вас! За вашу любов она не
може платити вам тим самим, но чи винова
она, що її серце давно вже належить до
другого?

Ніс Машеньки червоні і пухні, очі на-
ходять слезами; она, очевидно, жде від мене
відповіді, але, на щастя, ми вже прийшли..

На терасі сидить та ман Машеньки, жінка
добра, але з забобонами; глядить на сквиль-
ване лицо дочки, задержує на мені довгий
погляд і зітхас, як би хотіла сказати: — „Ах,
молодежі, навіть скрити не уміє!“ Крім
неї сидить на терасі кілька ріжноцвітіх
дівчат, а між ними мій сусід по дачі, відстав-
ший офіцер, ранений в останній війні в лівій
висок і в праве бедро. Сей нещасливий, по-
дібно мені, взяв собі на ціль, присвятив се
літо літературній праці. Він пише „Споміна
військового чоловіка“. Подібно, як я, він кожного
ранка бере ся до своєї поважної праці, та
ледни тільки успіє написати: „Я родив ся в...“

як під балькончиком являє ся яка небудь
Варенька, чи там Машенька і ранений раб
Божий вже вятає під сторожу.

Всі, що сидять на терасі, чистять для
конфітур якусь там наділісовану ягоду. Я роз-
клюю ся і хочу забрати ся, але ріжно-
цвіті дівчата з пискотом ловлять мою шап-
ку і жадають, щоби я лишив ся. Я сідаю.
Мені подають тарілку з ягодою і шпильку. По-
чинаю чистити,

Ріжноцвіті дівчата говорять на тему

про мужчин. Сей пристойний, інший гарний,
але не симпатичний, третій не гарний, але
симпатичний, четвертий був би нічого, як би
єго віс не був подібний до наперстка і т. п.

— А ви, m-r Nicolas, зітхас ся до ме-
ні та m-r Varenky: — не гарні, але
симпатичні.. У вашім лиці є щось... Впро-
чим, — зітхас она: — в мужчині головне не
краса, а ум..

Дівчата зітхают і опускають очі.. Они
також агідні, що в мужчині головне не краса
а розум. Я звісом гляжу на себе в зеркало,
щоби пересвідчити ся, на скільки я симпа-
тичний. Бачу космату голову, космату бороду,
вуса, брови, волосся на щоках, волосся під оч-
им — цілій ліс, з якого, немов би вежа,
визирає мій солідний ніс. Гарний, нічого ка-
зати!

— Впрочим, Nicolas, ви возвьмете
своїми душевними прикметами, — зітхас та-
ман Наденька, як

торговлі. Сей картель ділає особливо в нинішніх кредитових відносинах додатно, тому що галицькі рільники одержують від картеля скоро заплату за достарчений сирий матеріял. Міністер зайдав ся з черги справою будови телефонів. На будову і розвій телефонічних і телеграфічних сітей було в сім році до розпорядимости загалом 35 міліонів корон. Між іншими заведено телефонічну комунікацію з Дальматією і Боснією. На будову телефонів видасть ся в сім році 30 міліонів, решту зу живе ся з початком 1913 р.

Мін. Ценкев, відповідаючи на виводи п. Діяманди в справі нещастя в Галичині, зазначив, що міністерство рільництва по неприведенню намісником доходженій порозумівся ся сейчас з міністерством скарбу і виплатити потрібну суму на достарченні нашім околицям навіщенням неурожаєм.

Крім цього згадало ся міністерство на внесок намісництва в справі уділення відпадків солі для худоби тим околицям, міністерство скарбу дозволило вже на безплатний розділ 50 тисяч метр. сотнарів тих відпадків. Також міністерство зелінниць призначало тарифові пільги для перевозу нашії підстілки в Галичині.

Мін. зелінниць Форстер давав вияснення, що дотичить заряду зелінниць заявив ся проти внеска що до підвищення плати зелінничників коштом 17 міліонів корон.

Слідуєше засідане вині.

На засіданні урядничої комісії заявив міністер Гайнольд, що правительство рішучо не може згодити ся на зміну ухвал привітних палатою велимож. Дальше заявив міністер, що § 20. не буде уживаний в шиканувачий спосіб в політичних справах. Правительство готове призвати дальших 2 міліони на підвищення плати державної служби і стопожі безпеченості в час тимчасової служби аж до 5 літ.

Правительство пішло в уступках до дальших границь фінансової спроможності і введені прагматики робить зависимим від полагоди справи покриття і від приняття форми ухваленої палатою велимож. Правительство памятає також про поправу долі тих функціонарів, котрі не є обніті прагматикою і зробить се дорогою розпорядка.

Комісія ухвалила зреа сумувати свої ухвали, що ріжнуть ся від ухвал палати велимож після чого покінчала розправу над постановами що до коаліційних прав. Нині відбудеться голосоване.

Комісія приняла резолюцію п. Равха з домаганем, щоби тимчасова служба, приняті перед 1910 р. одержала права дефінітивної служби.

Фінансова комісія радила вчера дальше над внесками п. Штайнвендера. Промовляли пп. Раши і Штайнвендер.

Правильникову комісію приняла внесок в справі продовження тимчасового правильника до 30. червня слідуючого року. Звітником до палати вибрано п. Германа.

Війна на Балканії.

Поворот консуля Еделя.

Вчера повернув до Відня консул Едель і зголосив ся в міністерстві заграницьких справ. Тут відбув віддовшу конференцію з гр. Берхольдом, здаючи звіт зі своєї місії. Коли буде проголошений звіт зі своєї подорожі і слідства — похищено що не звісно. До Білгорода повернув урядний міністерства заграницьких справ Ракіч, який товаришив консулові в подорожі до Прізрена.

З сербської сторони заявлено, що звіт Ракіча стверджує, що справу Прохаски представлювано пересадно. Вправді низші військові власти допустили ся супроти австрійського консула деяких неправильностей, але і ті ставано ся вирівнати через оправдане.

Визиваюча поставка Сербії.

Сербське правительство рішучо перечить віткам, немовби Сербія громадила військо над Дунайм чи деянде, або взягали зарядали які воєнні кроки проти Австрої. В Земуні, звідки кождий бачить, що на сербськім березі діє ся, викликав ся заперечене правди лише сьміх. Воєнне сторонництво в Сербії захопило в свої руки цілу власті і, видно, не думав нарозумити ся. Сербія як раз уоружує ся саме так, якби думала почислити ся з Ав-

стрією. Переведено бранку за 1914. рік і но вібраних зараз покликано до служби. Крім того утворено відділи добровольців, до яких приймається хлопців від 16 років до 65-літніх старців.

В країні арсеналі в інших військових фабриках робота кипить. Головноходить о напрямку здобутого на Турках матеріалу в арматах і карабінах. Населене приготовляється для війска величезні припаси зимової одягу і білля. Доповнюють також припаси муніції на всіх місцях і спроваджують з заграниці найкоротшою дорогою бандажі і інші лікарські середники. Існує більше військових запасів, то Сербія є приготована до дальшого ведення війни також під фінансовим оглядом. Сербський міністер скарбу заявив недавно, що покрито всі зобовязання заграниці за 1913. рік, та що вдало ся ему роздобути гроші на дальшу війну.

Сербська печать горохіть ся до нестягами.

«Політика» пише, що Австроїя, подібно як і Туреччина в переходовою формациєю і держави ся виключно правом безвладності.

«Трібуна» нападає на Австроїю, бо, мовляв, Австроїя не має права мішати ся в балканські справи. Інші сербські дневники висказують пересувідчене, що ліондонська конференція викликає загальний європейський несупокій. В Білгороді порозліплювано по всім містах, а головно коло королівського конака, відозви, в яких домагаються ся війни з Австроїєю. У відозвах загрожено, що в случаю уступок для Австроїї буде мусіла теперішна королівська династія попрацьвати ся з сербським престолом.

Чи буде війна з Сербією?

Віденські дневники представляють теперішнє політичне положення доволі оптимістично і висказують пересувідчене, що до війни не прийде, коли Сербія пересувідиться, що у війні з Австроїєю є відокремленою. Часописи припускають, що Сербія тому не хоче тепер дати рішучої відповіди, бо жде на вислід ліондонської конференції, щоби пересувідчити ся, чи може числити на чию небудь поміч в случаю, коли би розпочата війна з Австроїєю.

Угорські дневники уважають знаком поганого положення ся, що престолонаслідник архікнязь Франц Фердинанд виїздить на лови до дібр кн. Сильва Таруки. Сілови відкликають недавно тому, що архікнязь не міг прибути з огляdom на політичне положення. Тепер їде він на лови, і тому догадуються, що в будущій тижні не западуть нікі рішучі постанови.

«Neues Wiener Abendblatt» містить розмову одного зі своїх редакторів з угорським предсідником міністрів Лукачом, який заявив, що положення є незмінне; вічо не попішилося, але також вічо і не погіршилося. Коли наступить остаточна розвязка — се не дастъ ся предвидіти.

Домагання Сербії.

Сербські білгородські дневники відновляють в нагоді розпочати мирових переговорів, в рішучім тоні своїх домагання в справі надаїрської пристані і Альбанії.

«Трібуна» висказує ся, що в случаю війни Сербія вийшла би побідно, бо має добру піхоту і артилерію.

Австрійські домагання.

Віденські дневники доносять, що Австро-Угорщина поставила балканським державам домагання виключно торговельно-політичні, які зовсім не наражають самостійності балканських держав.

Про самостійність Альбанії.

Альбанський князь Ахмед Фуад відіхав по довшім побуті у Відні до Риму. В розмові в одним днівніків висказав ся, що в відволів з побуту у Відні, де удавало ся ему познайомити нові симпатії для своєї альбанської вітчини і де розвинув в справі самостійності Альбанії значну агітацію.

Австрійско-російські відносини.

Берлінський консервативний дневник „Kreuz-Ztg.“ доносить з Петербурга, що перед тим не можна було на прилюдних зборах виступати проти Австроїї, а тепер це вже не забороняється. На останнім засіданні „товарища славянської добродійності“ вельми нагальнно ви-

ступали проти Австроїї, а навіть прийшло до справедливої протиавстроїйської демонстрації; мимо сего однак представник поліції не інтервентівав.

Зате інші берлінські дневники, а головно „Local Anzeiger“ твердять, що Росія рішучо не бажає війни і впливає в мировім дусі на Сербію.

„Нове Время“ довідує ся, що міротворчі чинники не хотять довести до заверухи і воєнного порахунку з Австроїєю і що сильно прямують до полагоди непорозуміння в мировій дорозі.

Мимо сего урядових заперечень і мирівих заяв, Росія — як доносить „Vossische Zeitung“ переводить дальнє мобілізацію і воєнні приготування в Австроїї і що сильно прямують до полагоди непорозуміння в мировій дорозі.

Ліондонські дневники доносять, що миріву конференцію отворить Грекі, а відтак обійтиме провід Нікольсдорф. Сербські делегати заявляють, що австро-угорське правительство робить при переході австроїйської границі сербським горожанам труднощі. Дальше висказують дневники, що миріві переговори будуть зірвані тому, що балканські держави домагаються ся від Туреччини відступлення Адріянополя, Скутарі і Яніни. На се знова не хоче від ніяким услівем згодити ся турецьке правительство. В случаю зірвання переговорів зачнуться на ново війні кроки. Берлінські дневники доносять, що на конференції амбасадорів заявить зараз на початку нарад російський амбасадор, що російське правительство не попирає домагань Сербії що до самостійності пристані. Зате зазначить, що Росія признає, що Сербії належить ся на центральному обсягу зелінничого шляху торговельної пристані. Ліондонські дневники припускають, що на конференції удастъся засвоїти європейський мир. Задачею конференції буде полагання справи самостійності Альбанії і сербських домагань що до пристані. Зі всіх сторін доносять, що Росія дораджує Сербії, щоби уступила в спріві пристані.

Мирові відпоручники, які прибули до Ліондона, ще навіть основно не погодилися що до своїх домагань з огляdom на Туреччину. Зачувати, що одна Болгарія виготовила начерк програми, який налачує на острів опір Грекі. Предкладає іменно, що она лише мала границю з Туреччиною, яка вела би здовж ріки Ергене, відтак через околиці Ліліс Бургас, а звідси до Мідії над Чорним морем. Також жадають для себе Болгарії і Адріянополя. Коли би на віті балканські держави з собою погодилися, лишила би ся все трудність в році добрі добичі, щоби не нарушити інтересів великих держав. Відпоручники числять на 6-днівний побут в Ліондоні. „Temps“ оголосив розмову з предсідником соборія, Даневом, який саме прибув на конференцію до Ліондона. Розмова предсідника була вельми обережна. Справа відзиска Адріянополя становить conditio sine qua non. Коли би Туреччина на се не згодила ся, заче зараз Болгарія війні кроки. Положене болгарських війск, на погляд Данева, є добре, а дух в армії знаменитий. До Парижа прибула турецька депутатія з Решід пашою на чолі. Решід паша заявив в розмові зі співробітником „Temps-a“, що відпоручники хотіли би заключити мир, бо Туреччина є мирно настроєна і уникне проливу крові, але рішила ся також боронити свою частину. Они хотять заключити такий мир, який не кривив би Туреччину. Она має великі військові сили. Може боронити ся і оборонити. Туреччина годить ся на самостійність Альбанії, але таку, яка була бі під зверхністю султана. З Грецією нема бесіди про мир, поки не буде заключений розсім. „Local Anz.“ доносить, що Італія прилучає ся до становища Австро-Угорщини, щоби на ліондонській конференції не порушувано обласної власності Сербії над Адрійським морем.

Становище Румунії.

На оновленому засіданні сенату підчеркнув в своїй бесіді нововибраній предсідник Кантакузене, що Румунія занимає в європейській концепції почесне місце, бо опирає ся на знамениті положення своїх фінансів і на могутній армії. Она може з повним спокоєм підтримати розрів відпадків, щоби запевнити собі супокійну будущість. Конечною є річию, що межі східними державами задержано рівновагу і, щоби Румунія мали в Македонії право уживання своєї мови в школах і Церкви і право вибору церковного священика. Се — говорив — попре певно правительство.

Італійці проти ген. Гендерфора.

„Corriera de la Sera“ обговорює іменинне ген. Гендерфора шефом генерального штабу, призначає его нерадо. Пригадуємо, що поступовани за часів Еренталя, коли то ген. Гендерфор хотів захопити Швейцарію до експансії проти Італії наслідок війни; Еренталь однак знівечив его заходи і сей останній мусів тому подати ся до димісії.

Грецко-турецька війна.

Урядова телеграма ген. Сапунака європейського штабу, призначає его нерадо. Пригадуємо, що поступовани за часів Еренталя, коли то ген. Гендерфор хотів захопити Швейцарію до експансії проти Італії наслідок війни; Еренталь однак знівечив его заходи і сей останній мусів тому подати ся до димісії.

„Frankfurter Ztg“ доносить, що з Дарданелів вийшла турецька флота, щоби зміристися з грецькою флотою. Подробиця дневник не подає.

Телеграма ділиться з Філіппіадів звучить: Наша армія виконала загальний атак на становища позиції. Мимо сильного огня, обсадило право крило Етока, а наші артилерії удалися змусити по 4 годинах вороже військо до похання огня. Офіцери і жовніри ішли мужно вперед і боролися з величезним одушевленням. Масно около 200 ранених. Борбу під ніч перервано.

